LÁ THƯ MỤC VỤ

Chúng ta xét về thể lý có chung với các động vật mọi nhu cầu để có thể sinh tồn: ăn uống, ngủ nghỉ…Thời thương cổ công việc chính yếu của loài người là đi tìm kiếm thức ăn. Những bộ tộc sống trong những khu rừng rậm thì làm nghề săn bắn, những bộ tộc sống trong những khu rừng nhiệt đới có nhiều cây trái thì hái lượm…vì sống trong những bộ tộc nhỏ nên khi cùng nhau săn bắn hay hái lượm cây trái thì khi có thức ăn, mọi người tụ họp nhau ăn uống trò chuyện, khởi đầu đời sống xã hội.

Khi xã hội con người phát triển cao hơn, biết chăn nuôi trồng trọt, thì việc ăn uống chẳng những để đáp ứng nhu cầu thể lý mà nó dần phát triển lên tầm vóc cao hơn, việc nấu nướng trở nên cầu kỳ hơn, rồi dần dà ăn uống trở thành văn hóa ẩm thực. Chúng ta may mắn sống trong một đất nước của những di dân từ rất nhiều nền văn hóa khác nhau nên ẩm thực của chúng ta rất đa dạng và phong phú: Fish and chips của di dân gốc Anh, Pizza và Spaghetti của di dân gốc Ý, Nhẩm xà của di dân gốc Trung Hoa…. và Phở của di dân gốc Việt. Phở bây giờ là món được mọi người Úc ưa thích và đã trở thành nổi tiếng khắp thế giới.

Mỗi món ăn có hương vị đặc thù riêng do những gia vị và cách chuẩn bị riêng. Không nắm vững công thức (recipe) không thể tạo ra đúng khẩu vị của món đó. Trong ca dao Việt Nam chúng ta cũng có dạy các công thức nấu ăn như: Con gà cục tác lá chanh, con lợn ủn ỉn mua hành cho tôi, con chó khóc đứng khóc ngồi, bà ơi đi chợ mua tôi đồng riềng. Gà luộc mà có rắc ít lá chanh thái nhỏ vào ăn rất thơm. Thịt heo mà không có hành là mất ngon. Riêng món thịt chó thì phải có củ riềng thái mỏng và củ sả ăn kèm để đánh bạt mùi thịt hơi gắt của nó và thêm hương vị cho thịt. Món quốc hồn quốc túy của dân Việt gốc Bắc là món quốc cấm ở Úc nên dĩ nhiên không ai dám xơi nhưng dân nghiền thịt chó cũng có thể làm món "thịt giả cầy". Tuy không bằng cầy thiệt nhưng có còn hơn không. Dù cầy thiệt hay cầy giả cũng nhớ phải có củ riềng, củ sả mới ra hương vị nhé.

Trong việc nấu nướng, khâu quan trọng không phải là nấu mà là công việc chuẩn bị trước các gia vị cần thiết và việc tẩm ướp thức ăn, nếu không chuẩn bị kỹ càng món ăn sẽ không thể nào ngon được.

Nấu nướng là chuyện làm mỗi ngày mà còn phải chuẩn bị huống chi chuyện quan trọng lớn lao: "Ơn cứu độ". Nên Tin Mừng tuần này tác giả Luca giới thiệu cho chúng ta khuôn mặt của Gioan Tẩy Giả như là một người mở đường (forerunner) kêu gọi mọi người chuẩn bị sẵn sàng để đón Chúa Giêsu. Tin Mừng cho chúng ta biết công việc của Gioan không phải là dọn đường cho việc Chúa Giêsu giáng sinh tại Bethlehem, mà là chuẩn bị mọi người sẵn sàng để tiếp đón sứ vụ công khai của Ngài: đó là loan báo Nước Trời và kêu gọi sám hối.

Ngày lễ Giáng Sinh đang đến gần. Không khí mừng lễ thật sôi động. Rất nhiều người chẳng bao giờ đi dự lễ Giáng Sinh, nhưng nhà cửa vẫn trang hoàng đèn sao nhấp nháy trước nhà và cả trên mái nhà từ tháng 11. Các shopping centre tràn ngập các cây thông trang hoàng rực rỡ. Có Santa Claus, ông già Noel, ngồi một chỗ trang trọng thật bắt mắt để các bà mẹ mang con đến chụp hình kỷ niệm. Người ta đi mua quà giáng sinh để tặng nhau. Mua thức ăn để chuẩn bị cho tiệc Noel. Nhưng lòng họ thì hoang vắng như hoang địa. Tiếng kêu của Gioan vẫn vang lên như vang vọng trong sa mạc vắng bóng người: *"Hãy dọn đường Chúa, hãy sửa đường Chúa cho ngay thẳng, hãy lấp mọi hố sâu và hãy bạt mọi núi đồi; con đường cong queo hãy làm cho ngay thẳng, con đường gồ ghề hãy san cho bằng"*. Tiếng kêu đó hầu như chẳng ai nghe, chẳng ai biết bởi vì mọi người còn đang bận rộn sắp xếp chương trình nghỉ hè, còn đang tất bật mua sắm…Người ta lo dọn nhà, chứ có ai nghĩ phải dọn lòng. Rồi lễ Giáng Sinh cũng lại qua đi như bao dịp lễ nghỉ khác. Ơn Cứu Độ Thiên Chúa muốn mang tặng người ta nhưng không có ai ở nhà để ký nhận do đó người chuyển quà lại phải mang về để trong kho.

Mỗi Mùa Giáng Sinh về làm tôi lại nhớ đến lời bài hát: *Lại một Noel nữa, mấy mùa Giáng Sinh rồi*…Đây là một bài tình ca chỉ mang hơi đạo trong lời cầu thôi còn ý chính là kể chuyện hai kẻ yêu nhau trong thời chiến: anh ở đồn biên giới hẹn về ăn Noel nhưng lại lỡ hẹn vì phải giữ vững tay súng để bảo vệ cho người em gái hậu phương được an lành mừng đón Noel. Người em gái hậu phương thì cầu nguyện cho hòa bình để người lính trở về họp mặt trong mùa Noel. Vâng lại một Noel nữa. Nhưng Noel của những hội hè, tiệc tùng, đèn sao nhấp nháy, hay Noel của Emmanuel: Thiên Chúa ở cùng chúng ta? Mùa Giáng Sinh là mùa Hồng Ân. Nhưng Hồng Ân chỉ đổ xuống trong tâm hồn những ai chuẩn bị để đón nhận như mưa rơi khắp nơi nhưng chỉ những người có máng xối và thùng chứa mới có thể giữ được nước từ trời đổ xuống thôi.

"Hãy dọn đường Chúa…" Chúa đang đến. Hãy dọn lòng để có chỗ cho Chúa bước vào mang hồng ân, hạnh phúc, và bình an đến cho ta. Đừng để 'lại một Noel nữa' qua đi mà chúng ta lại lỡ hẹn với Chúa khi Ngài đến mang quà cứu độ ban tặng cho ta.

Lm Nguyễn Mộng Huỳnh